

(Nie)bezpieczny seks **o (braku) edukacji seksualnej w Polsce**

**młoda
lewica**

Opracowanie merytoryczne:

Michał Tyrawski

Emilia Skibińska

Korekta:

Anna Wardak

Opracowanie graficzne:

Michał Tyrawski

Jakub Boboń

SPIS TREŚCI

WSTĘP	4
NASZE POSTULATY	6
DLACZEGO NIE WDŹ?	8
JAKIEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ CHCEMY?	10
SKUTKI EDUKACJI SEKSUALNEJ	14
STOP FAKE NEWSOM PRAWICY!	17
PODSUMOWANIE	18
BIBLIOGRAFIA	19

WSTĘP

Edukacja seksualna w dzisiejszej Polsce po prostu nie istnieje. Zresztą, sama podstawa prawna do jej prowadzenia – ustawa o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży – daje dużo do myślenia. Młodzi ludzie coraz częściej sięgają do Internetu po porady w zakresie wychowania seksualnego, zazwyczaj nabierając szkodliwe wzorce z filmów pornograficznych, ponieważ polski system edukacyjny nie dał im dostępu do tak niezwykle potrzebnej wiedzy. Aż 28 proc. 7-12-latków oraz 40 proc. 13-18-latków odwiedza strony pornograficzne, z czego osoby w wieku nastoletnim odwiedza je równie często, co osoby dorosłe^[1]. Prawica doprowadziła do silnej ideologizacji postulatu wprowadzenia do szkół rzetelnej edukacji seksualnej, której program nauczania nie będzie tak ateoretyczny jak przedmiot wychowania do życia w rodzinie; edukacji seksualnej, która nie będzie prowadzona przez osoby po kursach o wątpliwej wartości merytorycznej, skupionych wokół jednej koncepcji ludzkiej seksualności, wpisanej ściśle w katolicką wizję^[2].

Data wydania naszej publikacji jest wyjątkowa – publikujemy ją 8 marca, w Dzień Kobiet. Cieszylibyśmy się, gdybyśmy nie musieli jej wydawać, jednak to kolejny rok zaniedbań w zakresie edukacji seksualnej. W rzeczywistości nasza publikacja jest krzykiem, wołaniem o pomoc pokolenia, które żyje w czasie najbardziej restrykcyjnych przepisów dotyczących praw reprodukcyjnych w III RP; pokolenia, które żyje w kraju z najgorszym dostępem do antykoncepcji w całej Europie^[3].

Szanowni politycy i szanowne polityczki, seksualność jest niezbywalnym elementem życia każdego człowieka. Pozwólcie nam więc prowadzić bezpieczne życie seksualne!

PiS

**o seksie
dowiesz się
na religii**

**młoda
lewica**

**edukacja
seksualna
w każdej
szkole**

W wymarzonej szkole Prawa i Sprawiedliwości oraz Konfederacji młode osoby najczęściej o seksie dowiedzą się na... lekcji religii. Właściwie, ta wizja już została wdrożona w życie w postaci lekcji „wychowania do życia w rodzinie”, będącymi mało wartościowymi zajęciami, które często polegają na oglądaniu „edukacyjnych” filmów o relacjach międzyludzkich. Podczas lekcji tego przedmiotu osoby nauczające nie przedstawią żadnych informacji o bezpiecznym stosunku czy metodach antykoncepcji – być może w strachu przed ministrem Czarnek. Wystarczy przytoczyć kilka wypowiedzi Przemysława Czarneka, aby zrozumieć, że „cnoty niewieście”, kultywowanie tradycji i wsparcie Kościoła przedkłada ponad rzetelną wiedzę i bezpieczne życie seksualne.

“

Życie seksualne człowieka jest piękną sferą życia człowieka, ale intymną. Obnoszenie się z tym na zewnątrz, czy w szkole, czy na ulicy, jest po prostu brakiem kultury osobistej, a przecież stawiamy na kulturę osobistą naszych uczniów.

Przemysław Czarnek, Radio Wrocław, 11.10.2022 r.

“

Mógłbym zadać pytanie, a czego pani brakuje w wychowaniu do życia w rodzinie? Bo wie pani, uczyłem się właśnie dokładnie takiej samej edukacji seksualnej i szczęśliwie dochowałem się dwójki dzieci. Wszystko umiem, niczego mi nie brakuje. [...] Szanowni państwo, skupcie się na nauce. [...] Na seks przyjdzie czas.

Przemysław Czarnek podczas jednej z dyskusji na Twitterze

W przeciwieństwie do ministra Czarneka, chcemy dostępu do należytej nam wiedzy. Właśnie dlatego przedstawiamy nasz plan na edukację seksualną w Polsce!

NASZE POSTULATY

Wychowanie seksualne nie może pozostawać tematem tabu. Niemal każdy mierzy się z pierwszym pocałunkiem, pierwszym stosunkiem czy pierwszym związkim. I każdy zasługuje na to, by być do powyższych odpowiednio przygotowany. **Tutaj nie ma miejsca na tabu, bo chodzi o nasze zdrowie – waszych dzieci, wnuczek i wnuków, wyborczyń i wyborców!**

Chcemy rzetelnej, neutralnej światopoglądowo i dostosowanej do wieku dziecka edukacji seksualnej w każdej szkole. Uważamy, że edukacja seksualna powinna być obowiązkowa dla każdej osoby. Programy nauczania muszą być pozbawione ideologicznych treści, sprzecznych z obecnym stanem wiedzy i wskazaniami WHO. Podział na grupy dziewczyn i chłopców powinien zostać zniesiony.

Postulujemy bezpłatną antykoncepcją dla osób od 15 do 25 roku życia. Polska kolejny rok z rzędu została liderką końca tabeli rankingu badającego dostęp do antykoncepcji w Europie. Drogą Francji program powinien objąć pigułki antykoncepcyjne, wkładki domaciczne, plastry antykoncepcyjne i prezerwatywy.

Tabletka „dzień po” powinna być dostępna dla każdej kobiety bez recepty! Żadna kobieta nie powinna mierzyć się ze stresem szukania lekarza, który nie będzie zasłaniał się klauzulą sumienia i wystawi jej receptę na tabletki, dzięki której uniknie niechcianej ciąży.

Każda nastolatka po ukończeniu 15 roku życia powinna móc pójść do ginekologa bez rodzica! Każda dziewczyna ma prawo do wiedzy o swoim stanie zdrowia, dlatego decyzja o wizycie u ginekologa bądź ginekolożki nie powinna należeć do rodziców.

Żaden ksiądz ani katecheta nie powinien nauczać edukacji seksualnej! Ten przedmiot musi być przeprowadzany przez osoby specjalizujące się w zakresie seksualności człowieka. Ich pensja i wymiar godzinowy pracy powinny zapewniać warunki do godnego przeżycia, tak, aby mogły skupić się na nauczaniu tego przedmiotu.

W każdym powiecie muszą powstać przychodnio-poradnie seksualne, w których młody człowiek może otrzymać bezpłatne prezerwatywy, informacje na temat antykoncepcji i pomoc psychologiczną. W przychodnio-poradni młode osoby powinny móc założyć spiralę hormonalną i wykonać test na obecność chorób wenerycznych.

Postulujemy stworzenie rządowej strony edukującej o seksualności opracowanej przez osoby eksperckie. Na stronie powinny być zamieszczane materiały w formie podcastów, filmów edukacyjnych i artykułów w zakresie inicjacji seksualnej, miłości, używek, cielesności. **Strona powinna zapewniać czat z psychologiem i seksuologiem 24/7.** Wzorem Szwecji, powinna zostać utworzona strona dla młodszych użytkowników i użytkowniczek, na której dowiedzą się o pierwszym pocałunku, przyjaźniach czy niechcianym dotyku.

Rząd powinien prowadzić działania w zakresie utrudnienia dostępu do pornografii osobom poniżej 15 roku życia. Szkodliwa pornografia nie powinna być źródłem edukacji seksualnej młodych, ponieważ kreuje nierzeczywisty obraz stosunku seksualnego, wzmacniając agresję i doprowadzając do problemów z tworzeniem relacji międzyludzkich.

DLACZEGO NIE WDŹ?

„Wychowanie do życia w rodzinie” nie wychowuje ani do życia, ani do życia w rodzinie! To tylko 14 godzin lekcyjnych, z czego 5 godzin dla grupy chłopców i dziewczynek osobno. To zdecydowanie za mało! Co więcej, same podziały na płeć są szkodliwe w dłuższej perspektywie czasu. Seksualność jest zazwyczaj prowadzona w parze, dlatego młode osoby powinny nawzajem poznawać to z czym muszą się mierzyć, by lepiej się rozumieć i wspólnie funkcjonować^[4]. Najczęściej dostrzegamy te braki w niezrozumieniu menstruacji. Osoby menstruujące są przerażone pierwszym krwawieniem, a czasami nawet wyśmiewane, gdy ubranie im się zabrudzi. Problemem w obecnej realizacji „edukacji seksualnej” jest również fakultatywność przedmiotu, przez którą rodzice mogą wypisać dziecka z lekcji. W ten sposób nastoletnia osoba nie ma możliwości zdobyć rzetelnych informacji o swojej seksualności, pierwszych relacjach i pojęciu zgody na seks.

Problemy związane z tym przedmiotem nawarstwiają się w polskich szkołach. Ogromne braki w edukacji wśród osób prowadzących są jedną z najczęściej wskazywanych wad w badaniach przez osoby uczące się. **Najbardziej absurdalnym jest dopuszczanie do nauczania tego przedmiotu osób związanych z kościołem**, niepochozących obiektywnie do treści, które powinny zostać przekazywane. Prowadzi to do przekazywania informacji nacechowanych emocjonalnie oraz manipulowania młodych osób. Samym osobom nauczającym zdarza się przywoływać przykłady bazujące na ich życiu prywatnym, co wywołuje dyskomfort wśród odbiorców. Skutkiem tego często jest unikanie zajęć, a nawet rezygnacja przez szkołę z prowadzenia przedmiotu.

Większość osób prowadzących sama przygotowuje materiały na zajęcia, a co więcej, często podejmują tematykę dotyczącą edukacji seksualnej przez pryzmat własnego światopoglądu. To właśnie dlatego często przekazywane informacje mogą być subiektywne, niepoparte rzetelną wiedzą naukową. Nic zatem dziwnego, że młode osoby, słysząc na lekcji

o metodzie kalendarzyka czy „cnotach niewieścich” wolą sięgać po wiedzę do Internetu, która nierzadko okazuje się być szkodliwa.

Ważną kwestią jest sam program edukacyjny, który w żadnym stopniu nie porusza zagadnienia mniejszości seksualnych, ich dyskryminacji w kontekście prawnym i społecznym oraz potrzeb osób LGBTQ+[5]. Podręczniki dopuszczone przez Ministerstwo Edukacji i Nauki do nauczania Wychowania do życia w rodzinie, zawierają w sobie treści skrajnie wykluczające, niezgodne się z wiedzą ekspercką i homofobiczne; tym samym szerzą mity i stereotypy, bagatelizując zagadnienie profilaktyki zdrowotnej.

“

“I chociaż w homoseksualizmie wzajemne przyciąganie się osób tej samej płci jest nieraz silne, to jednak jest ono nie tyle wyrazem prawdziwej miłości, co raczej zaspokojenia pewnego „przymusu” emocjonalno-seksualnego (...). Akty homoseksualne są sprzeczne z prawem naturalnym, ponieważ nie wyływają one z prawdziwego dopełniania się uczuciowego i seksualnego, jakie ma miejsce w relacji kobiety i mężczyzny.”

T. Król, M. Ryś. (red.), Wędrując ku dorosłości. Wychowanie do życia w rodzinie dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych, s. 109.

“

„Prezerwatywy. Skuteczność w zapobieganiu ciąży: niezbyt wysoka, z powodu częstych wad technicznych (nieszczelność, pęknięcie) oraz wypadków zsuwania się w czasie stosunku. (...) U niektórych mężczyzn stosowanie prezerwatywy powoduje osłabienie doznań seksualnych.”

T. Król, Wędrując ku dorosłości. Wychowanie do życia w rodzinie dla uczniów klas I-III gimnazjum, s. 156

Wady WDŻ przekładają się na ogromne braki wiedzy wśród nastolatków, którzy nie znają wielu zagrożeń wynikających z rozpoczęcia życia seksualnego, nie znają chorób przenoszonych drogą płciową, nie potrafią zbudować zdrowych relacji, nie tylko tych romantycznych, ale przede wszystkim społecznych.

JAKIEJ EDUKACJI CHCEMY?

Przede wszystkim chcemy edukacji seksualnej opracowanej na podstawie obecnie dostępnych badań i panującym w środowisku naukowym konsensusie co do zagadnień, które powinny znaleźć się w programie edukacyjnym. Za sztanदारową publikację, którą powinno się kierować w tworzeniu podstawy programowej uważamy zbiór podstawowych zaleceń dla decydentów „Standardy edukacji seksualnej w Europie” wydane przez Biuro Regionalne WHO dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej. Zajęcia powinny promować równouprawnienie płci, szacunek do cielesności, przeciwdziałać dyskryminacji społeczności LGBTQ+ oraz zapobiegać problemom społecznym. Powinny uczyć języka rozmawiania o seksie, tłumaczyć czym jest tożsamość płciowa i jak wyznaczać granice w seksie, związku i innych relacjach. Zajęcia powinny przeciwdziałać przemocy, przygotować młodych ludzi do odpowiedzialnego życia seksualnego i pomóc im w akceptacji swojego ciała. **Chcemy nauczania o jasnej zgodzie na seks, wyrabiania krytycznego stosunku do pornografii oraz zapoznawania się z funkcjonowaniem psychologii i zmianach w ciałach młodych osób – nie tylko swojej płci.**

„Niektórzy rodzice myślą, że jeśli oni nie rozmawiają o seksie, to dzieci nigdy się z nim nie zetkną. Tymczasem dzieci są bombardowane tego typu informacjami przez media, filmy, internet, słyszą je od swoich kolegów w szkole czy z wielu innych źródeł. Skoro milcząco przyzwalamy na to, żeby nasze dzieci czerpały wiedzę z niepewnych źródeł, to dlaczego sprzeciwiamy się jakościowej edukacji seksualnej? Przecież chodzi w niej o wyposażenie dzieci w narzędzia, dzięki którym będą zdrowsze w przyszłości”.

Dr Paluma Cuchi z WHO, źródło: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich

Ankietowani przez IBE w 2015 roku 18-latkowie 78% uważają, że edukacja seksualna powinna być obowiązkowa^[6]. Nie ma żadnego sensownego

powodu, dla którego zajęcia wychowania psychoseksualnego i nauki o seksualności powinny być fakultatywne. Wiedza przekazywana w trakcie realizacji przedmiotu jest ważna dla każdej istoty społecznej, dlatego obligatoryjnie każdy powinien być nauczany tego przedmiotu. Dla przykładu kompleksowa nauka o chorobach wenerycznych i bezpiecznym stosunku, może pozwolić oszczędzić na rocznym budżecie przekazywanym na leczenie chorób przenoszonych drogą płciową. Jednocześnie chcemy, aby realizowanie przedmiotu nie przebiegało w grupach podzielonych na płeć. Uważamy, że zajęcia we wspólnym gronie są drogą do wzajemnego zrozumienia problemów i rozwoju zarówno dziewcząt, jak i chłopców. Niemniej, dla komfortu młodych osób, edukator bądź edukatorka seksualna powinien/powinna być dostępna w trakcie przerw i po lekcjach, aby każda osoba swobodnie mogła zadać pytanie dotyczące swojej seksualności bądź cielesności.

Wykres 1. Czy uważasz, że odrębne zajęcia dotyczące rozwoju psychoseksualnego i seksualności człowieka w szkole powinny:

Opinie i oczekiwania młodych dorosłych i rodziców dzieci w wieku szkolnym wobec edukacji dotyczącej rozwoju psychoseksualnego, IBE 201

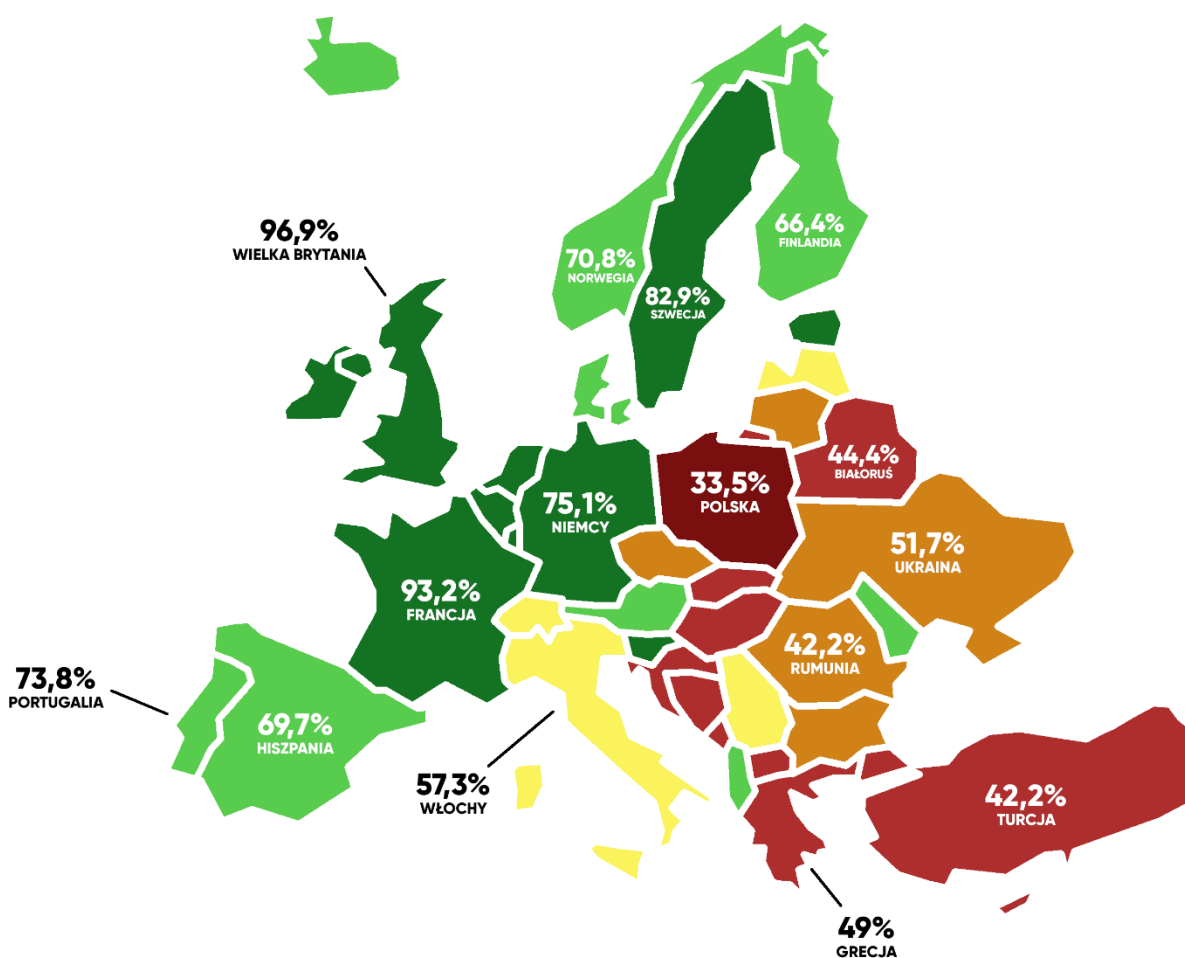

Na zajęciach edukacji seksualnej powinno być zapewnione między innymi poczucie bezpieczeństwa i poufności spotkań. W skład podstawy programowej powinno wchodzić ukształtowanie hierarchii wartości w kontekście tworzenia zdrowych związków seksualnych i partnerskich. Na zajęciach osoby uczące się powinny kształtować kompetencje rozwiązywania problemów, porozumiewania się i podejmowania decyzji^[2]. Program edukacyjny powinien poruszać zagadnienia: higieny i budowy narządów płciowych, zmian fizycznych, psychicznych i emocjonalnych w okresie dojrzewania, miesiączkowania, emocji i wzajemnego zaufania, pierwszego pocałunku i pierwszej miłości, faz płodności i niepłodności, przemocy seksualnej, negatywnych skutków pornografii, orientacji seksualnych i identyfikacji płciowych, chorób wenerycznych – ich profilaktyki i leczenia, inicjacji seksualnej i popędu seksualnego, wczesnego

rodzicielstwa, masturbacji, antykoncepcji, ciąży i opieki okołoporodowej, metody in vitro, pierwszej wizyty u ginekologa, dostępu do badań prenatalnych, praw kobiet, legislacji dot. przerywania ciąży, raka piersi i prostaty, przebiegu aborcji i jej skutków oraz praw seksualnych i reprodukcyjnych.

Uważamy, że programy edukacyjne powinny zwiększać odpowiedzialność mężczyzn w ich aktywnościach seksualnych, w szczególności za ich jakość i skutki. Co więcej, program powinien poruszać kwestię szkodliwych stereotypów w zakresie seksualnych ról płciowych.

Mapa 1. Dostęp do antykoncepcji w wybranych państwach Europy
Contraception Policy Atlas 2023 – EPF

NASZE FILARY EDUKACJI SEKSUALNEJ

Opracowanie programu edukacyjnego na podstawie rzetelnej wiedzy naukowej

Nauczanie rozwijające zdolności komunikowania się na temat seksualności, emocji i relacji

Wychowanie seksualne poruszające prawa kobiet, w tym prawa reprodukcyjne

Tworzenie na zajęciach atmosfery tolerancji, otwartości i szacunku

Stworzenie podstawy programowej uwzględniającej mniejszości seksualne i ich potrzeby

Przekazywanie wiedzy o antykoncepcji i zapobieganiu chorobom wenerycznym

Zatrudnienie profesjonalnych edukatorów i edukatorek, zapewniając im godną pensję i etat

Prowadzenie zajęć bez podziału na płeć

Edukacja seksualna obowiązkowa dla wszystkich osób uczących się

SKUTKI EDUKACJI SEKSUALNEJ

Edukacja seksualna niesie za sobą wiele pozytywnych skutków. To nie tylko zmniejszenie ilości niechcianych ciąż czy bezpieczniejszy stosunek seksualny, ale również **mniej przypadków przestępstw i przemocy na tle seksualnym** oraz **mniejsza homofobia**^[7]. Przedstawiamy najważniejsze efekty wychowania seksualnego, o których nie powiedzą pravicowi politycy.

Lekcje o seksualności zwiększają szansę na stworzenie szczęśliwych relacji związkowych. Realizacja tego przedmiotu ma szczególną rolę w kształtowaniu odpowiedzialności oraz szacunku do siebie i innych osób. Wpływa pozytywnie na podejmowanie rozsądnych decyzji dotyczących naszego życia partnerskiego. W trakcie lekcji uczniowie uczą się odróżniać przemocowe zachowania w relacjach międzyludzkich.

Na zajęciach poruszana jest kwestia równouprawnienia, praw i emancypacji kobiet oraz nierówności płciowych. Przedmiot promuje realizację demokratycznego modelu rodziny w miejsce patriarchalnego, opartego na władzy ojca i starszych krewnych. Podkreśla się szkodliwość „ról płciowych” w podziale obowiązków rodzinnych, upowszechniając równy rozkład w pracy zawodowej i zajęciach domowych.

TW: molestowanie, przemoc seksualna, pigułka gwałtu

Edukacja seksualna stanowi formę zapobiegania przed przemocą seksualną, instrumentalizacją i molestowaniem. W trakcie lekcji młode osoby dowiadują się o tym, że określanie swoich granic bądź odmowa uczestnictwa w seksie jest elementem ich podmiotowości. Młodzi nabywają umiejętność odróżniania zalotów od napastowania oraz zdobywają wiedzę o tym jak zapobiec odurzeniu pigułką gwałtu, jakie są skutki jej spożycia oraz co robić po jej nielegalnym podaniu.

Młode osoby w trakcie lekcji nabywają umiejętności asertywne i uczą się przyjmować postawę nonkonformistyczną. W czasie zajęć osoba prowadząca tłumaczy, że nachalne nakłanianie osoby partnerskiej do nieużywania antykoncepcji czy uleganie społecznej presji rówieśników dotyczące „zaliczenia kogoś” są szkodliwymi (przemocowymi) działaniami i nie należy się na nie godzić.

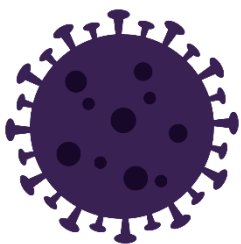
Edukacja seksualna poruszająca problemy LGBTQ+ pozytywnie wpływa na zmianę stosunku do mniejszości seksualnych. Włączenie kwestii tęczowej społeczności do programu edukacji seksualnej doprowadzi do normalizacji relacji queerowych, zmniejszy poziom przemocy oraz zagwarantuje młodym osobom LGBTQ+ rzetelne źródło informacji na temat swojej seksualności, tożsamości płciowej oraz bezpiecznym stosunku.

Na lekcjach edukacji seksualnej edukatorzy i edukatorki mogą wyjaśniać błędne informacje zawarte w filmach pornograficznych. Pornografia niszczy umysły młodych osób i tworzy w ich głowach idealistyczny obraz seksu wyidealizowanych sylwetek, a same treści pornograficzne prowadzą do coraz to bardziej ekstremalnych i brutalnych zachowań^[8]. W trakcie zajęć nauczyciel bądź nauczycielka może wytłumaczyć młodym osobom różnice między prawdziwym stosunkiem, a tym znajdującym się na filmach.

Wychowanie psychoseksualne zwiększa poczucie odpowiedzialności chłopców za efekty swoich relacji seksualnych. Do celów edukacji seksualnej należy między innymi zwiększenie odpowiedzialności mężczyzn za swoją aktywność seksualną oraz wykreowanie w nich podmiotowego zachowania wobec kobiet. W świecie toksycznej męskości, lekcje edukacji seksualnej pomagają mężczyznom zaakceptować swoje ciało takie jakim jest oraz uczą jak prowadzić zdrowe związki, w których troska o drugą osobę nie jest odbierana jako „niemęska”.

Seks-edu wpływa na stan wiedzy młodych osób o chorobach wenerycznych, bezpiecznym seksie oraz metodach antykoncepcji. Dzięki wychowaniu seksualnemu młode osoby mogą dowiedzieć się zgodnych ze stanem badań informacji o zapobieganiu ciąży, skuteczności środków antykoncepcji (ich wadach oraz zaletach), sposobach uchronienia się przed wirusem HIV i miejscach, w których można zbadać się pod kątem obecności chorób wenerycznych.

Dzięki edukacji seksualnej, młodzi zaczynają dbać o swoje zdrowie. W trakcie lekcji seks-edu zarówno dziewczyny, jak i chłopcy powinni być zaznajomieni z problematyką raka piersi i prostaty, wszystkich powinno zachęcać się do regularnych badań cytologicznych oraz ginekologicznych. Młode osoby powinny być zaznajomione z modelami piersi oraz sposobami samobadania piersi.

Młode osoby mogą zrozumieć, że stosunek seksualny nie polega jedynie na własnym zadowoleniu, ale przede wszystkim komunikacji i obopólnej maksymalizacji przyjemności. Seks powinien polegać przede wszystkim na zdrowej rozmowie o swoich potrzebach.

Edukacja seksualna zmniejsza ilość zbyt wczesnych i często niechcianych ciąż. Osoby uczące się mogą również dowiedzieć się o prawie dot. przerywania ciąży w różnych krajach europejskich, dopuszczalnych przez polskie prawo przypadkach dokonania aborcji oraz o sposobie korzystania z antykoncepcji awaryjnej. Na zajęciach poruszany jest temat praw reprodukcyjnych, w tym dostępu do in vitro i opieki ginekologicznej.

STOP FAKE NEWSOM PRAWICY!

Strach środowisk prawicowych przed rzetelną edukacją seksualną jest wyrażony w szerzonej przez nie demagogii. W trakcie debat o wprowadzeniu edukacji seksualnej do podstawy programowej pojawia się wiele fake newsów na temat sposobu nauczania tego przedmiotu. Wszystkie stawiane przez prawicę tezy są tak naprawdę przeciwstawiane obecnie dostępnej wiedzy naukowej, a na dodatek akcentowane słowami „tego chce lewica”, aby zdemonizować zajęcia wychowania seksualnego. Poniżej prezentujemy przykłady demagogii prawicy i rozwiewamy wątpliwości..

FAŁSZ: Lewica chce, aby czterolatki i chodzący do przedszkola mieli organizowanie „lekcje o masturbacji”.

PRAWDA: Żadna organizacja międzynarodowa ani lewicowa partia nie postulowały nigdy „lekcji masturbacji dla 4-latków”. Jest to mit powielany przez prawicę, aby protestować przeciwko rzetelnej edukacji seksualnej. Swoje źródło ma w publikacji Biura Regionalnego WHO, w którym uwzględniono grupy wiekowe od narodzin do 4 roku życia oraz od 4 rż do 6. Niemniej, w publikacji nie było mowy o edukacji seksualnej dla dzieci w takim wymiarze.

FAŁSZ: Edukacja seksualna prowadzi do przyspieszenia wieku inicjacji seksualnej.

PRAWDA: Zgodnie z większością obecnie dostępnych badań poruszających zagadnienie edukacji seksualnej, jej rzetelne przedstawienie młodym osobom przyczynia się m.in. do opóźnienia czasu inicjacji seksualnej, zmniejszenia częstości kontaktów seksualnych i liczby partnerów seksualnych, poprawy zachowań prewencyjnych i częstszego stosowania antykoncepcji^[9].

FAŁSZ: Obowiązkowe lekcje edukacji seksualnej naruszają art. 48 Konstytucji RP.

PRAWDA: Prawo do edukacji seksualnej wynika z prawa do nauki oraz dostępu do informacji związanych ze zdrowiem^[7]. Wiedza przekazywana na edukacji seksualnej nie ma podszewki ideologicznej, bo program edukacyjny jest tworzony na podstawie obecnych badań naukowych i konsensusie naukowym

PODSUMOWANIE

Wprowadzenie rzetelnej edukacji seksualnej może mieć realne przełożenie na poprawę budowania relacji wśród ludzi, dbanie o swoje zdrowie oraz planowanie rodziny. Twierdzenie, że o seksualności nie powinno się mówić „poza domem” jest zwyczajnie kłamstwem, ponieważ młodzi ludzie potrzebują odpowiedzi popartych wiedzą naukową.

Celem edukacji seksualnej jest przekazanie faktów, podstawowej wiedzy medycznej i biologicznej, popartej współczesnymi badaniami i stanowiskami organizacji międzynarodowych. Jest to kluczowe, by osoby uczące się podejmowały świadome decyzje budując relacje lub rozpoczynając życie seksualne. Ważnym jest to, by podejmowały te decyzje w zgodzie ze swoim światopoglądem.

Należy uregulować i ujednoczyć kwalifikacje osób prowadzących przedmiot. Powinny być to osoby spoza szkoły, by osoby uczące się czuły komfort uczestnictwa w zajęciach. Najważniejszym wyzwaniem jest jednak uaktualnienie programu. Z podstawy programowej należy pozbyć się wszelakich treści dyskryminujących, manipulacyjnych, stygmatyzujących oraz staroświeckich. **Nigdy więcej haseł: „antykoncepcja to grzech” i „seks tylko po ślubie”.** Mówimy jasno: **Lewica była, jest i będzie Za wychowaniem seksualnym w polskiej szkole!**

BIBLIOGRAFIA

[1] - Polskie Badania Internetu, 2014.

[2] - Joanna Dec-Pietrowska, Agnieszka Walendzik-Ostrowska, „Wokół problematyki edukacji seksualnej w Polsce”, s. 230-240

[3] - EPF, Contraception Policy Atlas Europe 2023

[4] - <https://web.swps.pl/strefa-psyche/blog/relacje/18707-edukacja-seksualna-w-szkolach-jest-czy-jej-nie-ma?dt=1675952428093>, 13.02.2023

[5] - <https://www.ore.edu.pl/wp-content/uploads/2017/05/wychowanie-do-zycia-w-rodzinie.-pp-z-komentarzem.-szkola-podstawowa-1.pdf>

[6] - <https://www.ibe.edu.pl/images/materialy/IBE-raport-EKD.pdf>

[7] - <https://www.rpo.gov.pl/pl/content/rpo-mity-na-temat-edukacji-seksualnej-w-szkolach>

[8] - Podsumowanie literatury i badań naukowych wskazujących na negatywne konsekwencje korzystania z pornografii w kontekście ochrony dzieci i młodzieży”, Stowarzyszenie Twoja Sprawa, Warszawa 2017

[9] - Biuro Regionalne WHO dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej, Standardy edukacji seksualnej w Europie

**młoda
lewica**

© 2023